

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُشْهَدْ أَحَدًا حِينَ فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، وَ لَا اتَّخَذَ مُعِينًا حِينَ بَرَأَ النَّسَمَاتِ، لَمْ يُشَارِكْ فِي الْإِلَهِيَّةِ، وَ لَمْ يُظَاهَرْ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ، كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ غَايَةِ صِفَتِهِ، وَ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ، وَ تَوَاضَعَتِ الْجَبَابِرَةُ لِهَيْبَتِهِ، وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِحُشِّيَّتِهِ، وَ انْقَادَ كُلُّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ، فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَّسِقًا، وَ مُتَوَالِيًا مُسْتَوْسِقًا [مُسْتَوْثِقًا] ، وَ صَلَوَاتُهُ عَلَى رَسُولِهِ أَبَدًا، وَ سَلَامُهُ دَائِمًا سَرْمَدًا، اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِي هَذَا صَلَاحًا، وَ أَوْسَطَهُ فَلَاحًا، وَ آخِرَهُ نَجَاحًا،

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشه است ، ستایش خدای را که هنگام آفرینش آسمان ها و زمین احدي را گواه نساخت، و به گاه ایجاد جانداران یابوري نگرفت، در پرستش انبازي ندارد، و در یکتايي اش پشتیباي نخواهد، زیان ها از بیان حقیقت وصفش درمانده، و خردها از ژرفاي معرفتش وامانده، و گردنکشان در برابر عظمتش فروتن، و چهره ها از بیم او متواضع گشته، و هر بزرگی در برابر بزرگیش تسلیم گشته است، ستایش پیای و پیوسته و دنباله دار و پایدار تنها تورااست، و رحمت همیشگی و درود جاودان و بی پایان او بر رسولش باد، بار خدایا! ابتدای امروز را خیر و صلاح، و میانه امروز را رستگاری و پایانش را کامیابی قرار ده،

وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوَّلُهُ فَرَجٌ، وَ أَوْسَطُهُ جَزَعٌ، وَ آخِرُهُ وَجَعٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتَهُ، وَ كَلِّ وَعْدٍ وَعَدْتَهُ، وَ كَلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتَهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ، وَ أَسْأَلُكَ فِي مَطَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي، فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ كَانَتْ لَهُ قَبْلِي مَظْلَمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ، فِي نَفْسِهِ، أَوْ فِي عَرَضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ، أَوْ فِي أَهْلِهِ وَ وُلْدِهِ، أَوْ غِيْبَةً اغْتَبْتَهُ بِهَا، أَوْ تَحَامُلًا عَلَيْهِ بِمَيْلٍ أَوْ هَوًى، أَوْ أَنْفَقَةٍ أَوْ حِمِيَةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ عَصِيْبِيَّةٍ، غَائِبًا كَانَ أَوْ شَاهِدًا، وَ حَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا، فَفَقَصْرَتْ يَدِي وَ ضَاقَ وَسْطِي عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ وَ التَّحَلُّلُ مِنْهُ،

و به تو پناه می آورم از روزی که آغازش شیون، و میانش بی تابی، و پایانش دردمندی است، خدایا! از تو آمرزش می طلبم برای هر نذری که کردم، و هر وعده ای که دادم، و هر پیمانی که بستم سپس به آن وفا نکردم، و ادای حقوق بندگان را که بر عهده دارم از تو درخواست می کنم، پس هر بنده ای از بندگان و هر کنیزی از کنیزانت که او را نزد من حقی پایمال شده باشد که در آن به جان یا آبرو یا مال، یا خانواده اش یا فرزندش ستم روا داشته ام، یا غیبی از او کرده ام، یا بر اثر میل خود یا خواهش دل یا تکبر یا غضب یا خودنمایی یا تعصب بر او باری نهاده ام، این بنده یا کنیزت غایب باشد یا حاضر، زنده باشد یا مرده، و دستم کوتاه شده و وسعم نمی رسد از پرداخت آن حق یا طلب حلالیت از او،

فَأَسْأَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ، وَ هِيَ مُسْتَجِيبَةٌ لِمَشِيَّتِهِ، وَ مُسْرِعَةٌ إِلَى إِرَادَتِهِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّي بِمَا [بِمَ] شِئْتَ، وَ تَهَبَ لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً، إِنَّهُ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ، وَ لَا تَضُرُّكَ الْمَوْهَبَةُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ أَوْلِيَّيَ فِي كُلِّ يَوْمٍ إِثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ ثِنْتَيْنِ سَعَادَةٍ فِي أَوَّلِهِ بِطَاعَتِكَ، وَ نِعْمَةٌ فِي آخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ، يَا مَنْ هُوَ الْإِلَهِ، وَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ سِوَاهُ.

از تو می خواهم ای کسی که رفع نیازها در اختیار اوست، و آن حاجات در مقابل مشیت او اجابت پذیر و به جانب اراده اش شتابانند؛ که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و آن بنده را که بر او ستمی کردم هرگونه که خواهی از من راضی گردانی، و از جانب خود مرا رحمت عطا نمایی، چه آمرزیدن از تو نگاهد، و بخشیدن به تو زیان نرساند، ای مهربان ترین مهربانان، خدایا! در هر دوشنبه از سوی خویش دو نعمت بر من عطا کن، خوشبختی بندگی ات را در آغازش، و نعمت آمرزش را در پایانش، ای آن که تنها او شایسته پرستش است و جز او کسی گناهان را نیامرزد.